

niu go wszystkich praw stanu według art. 25, 28, 30 i 34 K. K. skazać go na karę śmierci;

że wobec wymierzenia podsądnemu Niewiadomskiemu kary śmierci, wszelkie koszty sądowe tej sprawy oraz 2,000 mk. opłaty sądowej — na mocy art. 776 i 970 U. P. K. i art. 61 Przepis. Tymcz. o koszt. sądowych, winny być ściągnięte z pozostałego po skazanym Niewiadomskim majątku.

że z dowodów rzeczowych — na mocy art. 36 K. K. rewolwer, magazyn z nabojami, jedna kula, dwie gilzy i jeden nabój — jako narzędzie przestępstwa — winny być skonfiskowane, a jako mające już historyczne znaczenie winny być przekazane zakładowi medycyny sądowej przy uniwersytecie warszawskim zgodnie z prośbą o tem tegoż zakładu, że cztery anonimowe listy winny być przekazane prokuratorowi sądu okręgowego, pozostałe zaś dokumenty winny być pozostawione przy sprawie;

że co się tyczy powództwa cywilnego, to wobec nieudowodnienia stanu majątkowego pozostałych po zabitym Prezydencie dzieci, i uzależnienia tego ich stanu od listy cywilnej zabitego Prezydenta, oraz mając na uwadze niewspółmierność poniesionych przez powoda cywilnego strat materialnych i moralnych i określonej przez niego wysokości powództwa cywilnego w kwocie 1 mk. Sąd okręgowy uznaje powództwo to za niedostatecznie udowodnione i podlegające wskutek tego oddaleniu;

z tych zasad na mocy art. 766, 771 p. 3, 776 976 i 999 Ust. post. karn., art. 36 i 99 Kod. karn., art. 15 przepisów do Kodeksu karnego, art. 60 i 61 Przepisów tymczasowych o kosztach sądowych, Sąd Okręgowy w Warszawie

z a w y r o k o w a ł :

mieszkańca m. st. Warszawy, Eligjusza Niewiadomskiego, lat 53, syna Wincentego i Julji, skazać po pozbawieniu praw stanu w myśl art. 25, 28, 30 i 34 Kod. Kar. na karę śmierci. Ściągnąć z pozostałego po skazanym majątku opłaty sądowe w wysokości dwu tysięcy marek i koszty sądowe niniejszej sprawy. Z pośród dowodów rzeczowych: rewolwer, magazyn z czterema nabojami, oddzielny nabój, kulę i dwie gilzy skonfiskować i przekazać Zakładowi Medycyny Sądowej Uniwersytetu Warszawskiego, cztery listy anonimowe przekazać Prokuratorowi Sądu Okręgowego, pozostałe zaś dokumenty pozostawić przy sprawie.

Na oryginale właściwe podpisy.

Za zgodność z oryginałem

Podsekretarz.

Odrębne zdanie sędziego Jana Kozakowskiego

w kwestji wymiaru kary oskarżonemu z art. 99 K. K. i art. 15 przep. przech. do K. K. Eligjuszowi Niewiadomskiemu.

Biorąc pod uwagę,

że normalną, przez artykuł 99 K. K. przewidzianą karą, jest kara bezterminowego ciężkiego więzienia, artykuł zaś 15 p. p. do K. K. zezwala (bynajmniej nie w formie nakazu) na obostrzenie powyższej kary do kary śmierci włącznie, uzależniając jednakże to obostrzenie kategoriycznie zaistnieniem „wyjątkowych warunków danego wypadku“, —

że w danym razie przewód sądowy nie zdołał ustalić tych wyjątkowych warunków — obiektywna strona dokonanego przez podsądnego Niewiadomskiego czynu ułożyła się całkowicie w ramach artykułu 99 K. K., nie ulega zaś wątpliwości, że takie „warunki“ jako „wyjątkowe“, specjalne, mające przytem służyć za podstawę do wymierzenia najcięższej z kar, winny być na śledztwie sądowem nietylko ustalone, lecz ustalone niewątpliwie i z całą ścisłością i konkretnie sprecyzowane, —

że podsądny Niewiadomski dokonał inkryminowanego mu czynu bezwątpienia w stanie niezmiernie silnego afektu, —

że zwrócona przezeń do sądu w ostatnim jego słowie prośba o wymierzenie mu kary głównej oczywiście nie może być braną pod rozwagę w jaki by to nie było sposób, — doszedłem do przekonania, że zgodnie z obowiązującą ustawą kara za czyn przez podsądnego Eligjusza Niewiadomskiego dokonany może mu być wymierzona jedynie w granicach artykułu 99 Kodeksu Karnego.

Sędzia Jan Kozakowski.

Dziennik Praw Państwa Polskiego N. 7 z d. 18 stycznia 1919 r. — Dekret z d. 11 stycznia 1919 r. pozycja 107. (wyciąg).

„Uznając konieczność przywrócenia mocy obowiązującej artykułom 99—102 Kodeksu karnego z 1903 roku, uchylonym przez przepisy przechodnie przy wprowadzeniu sądownictwa polskiego na skutek pozostawania kraju pod okupacją, postanawiam niniejszem, że artykuły wymienione odzyskują moc obowiązującą w brzmieniu następującem:

Art. 99. Winny zamachu na życie, zdrowie lub wolność osoby, piastującej Najwyższą władzę państwową w Polsce, ulegnie karze ciężkiego więzienia bezterminowego.

Art. 15 przepisów przechodnich do Kodeksu karnego otrzymuje brzmienie następujące:

Za zbrodnie, zagrożone karą w art. 99. 100. 453. 454, 455. 456. 467. 472. 555. 562. 563. 564. 584. 589. 590 winna być wyznaczona kara zamknięcia w ciężkim więzieniu, terminowa lub bezterminowa; przepis ten nie ubliża przepisom ogólnym o okolicznościach łagodzących. Może być jednak wyrzeczona w powyższych wypadkach kara śmierci, jeżeli kary tej wymagać będą wyjątkowe warunki danego wypadku.

Dan w Warszawie dnia 11 stycznia 1919 r.

Naczelnik Państwa J. Piłsudski.

Prezydent Ministrów Moraczewski.

Minister Spraw. Wewn. w z. N. Barlicki.